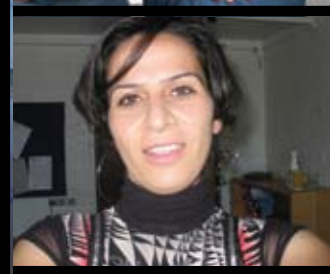

Den internationale Linje

– Diakoni i udvikling

Indholdsoversigt

Humblebien, der ikke kan flyve	3
Den danske forbindelse	4
Der var engang	6
Lærte demokrati	8
Velkommen til Danmark	10
Fra vision til virkelighed	13
Udfordringer, højdepunkter og frustrationer.....	14
Brugbart	17
Det handler om udvikling	18
Fra værter til venner	20
Studerende fordelt på lande	23
Vejleder og ven	24
Før og nu	26
I sin onkels fodspor	27
Det er givende – derfor giver vi fortsat	28
Derfor støtter vi	29
Bygget på værdier	30
Visioner for fremtiden	31

Dette hæfte er udgivet for at markere, at Den internationale Linje på Diakonhøjskolen har eksisteret i 10 år. Hæftet er tilegnet de mange mennesker og organisationer, der på forskellig vis har været engageret i arbejdet omkring Den internationale Linje, - med tak for fortsat opbakning.

Udgivet af Diakonhøjskolen i Århus

Oplag: 500 eksemplarer

Tryk: Øko-Tryk

Tekst: Niels Sørensen, nscript@fibermail.dk

Opsætning: Rikke Thomassen, rikke@thomassen1.dk

Flere eksemplarer kan fås ved henvendelse til Diakonhøjskolen, Lyseng Alle 15, 8270 Højbjerg, 86274122, info@diakonhojskolen.dk

Humblebien, der ikke kan flyve

Af Jens Maibom Pedersen, forstander på Diakonhøjskolen

DEN INTERNATIONALE LINJE er som en humlebi. Den kan egentlig ikke flyve – men den gør det bare alligevel. Undervisning og fællesskab på tværs af så mange sprog, kulturer og baggrunde og uden faste offentlige tilskud burde være umuligt, men på Den internationale Linje kan det alligevel år efter år lade sig gøre.

Og hvorfor har linjen kunnet holde sig svævende siden 1998, så vi nu kan fejre et forsinket 10-års linjebilæum?

Svaret er enkelt og ligetil: Fordi Den internationale Linje har mange venner og sponsorer. Folkekirkens Nødhjælp, Y's Men, Danmission, Areopagos, Mission Afrika, Dansk Etioper Mission, Viborg Stift og mange andre har trofast bakket op ved at sende deltagere, indsamle penge og stille sig til rådighed som undervisere og værtsfamilier – og TAK for det!

På Diakonhøjskolen krydser vi fingre for, at der også i fremtiden er en international linje, men vi er også klar over, at det ikke er nogen selvfølge. Vi håber på et fortsat godt samarbejde om diakoni og udvikling og sætter vores lid til, at baglandet vil blive ved med at bære med omkring Den internationale Linje.

For der er noget spændende over humlebi-er ...

Den danske forbindelse

DER VAR EN, der var to, der var tre ... og rækken fortsætter. Den lutherske menighed i byen Szombathely i det vestlige Ungarn har nærmest været storleverandør af unge mennesker til Den internationale Linje.

Kontakten til Diakonhøjskolen går tilbage til foråret 1999. Her var Blanka Vascy den første internationale elev fra Szombathely, og hun fik under sit ophold kontakt til Y's Men i Holstebro.

- Blanka blev så grebet af Y's-arbejdet, at hun tog ideen med hjem og oprettede en lokal klub, Savaria, med udgangspunkt i den lille lutherske menighed i Szombathely. Det skete med hjælp fra Hardernes Y's Men i Holstebro, og det specielle bånd til dansk Y's og Diakonhøjskolen har været knyttet lige siden, fortæller Izabella Menyhart, der selv var international student i efteråret 2001.

Mod fordomme

Izabella Menyhart var både ny i menigheden og i Savaria Y's, da hun kom på Diakonhøjskolen.

- Det var helt specielt for mig at møde så mange andre lutheranere i Danmark, og jeg fik også meget tæt forbindelse til nogle danske Y's Men, fortæller Izabella, der fremhæver, at hun især på ét punkt lærte meget.

- Det var en speciel oplevelse at leve sammen med så mange nationaliteter på højskolen, og det var med til at nedbryde fordomme mod hinanden. Især efter jeg kom hjem, har jeg oplevet, at forholdet til andre lande og befolkningsgrupper er anderledes, når man personligt kender nogle mennesker derfra. Den følelse sidder stadig i mig.

Tager udfordringerne op

Siden Izabella Menyhart vendte tilbage til Ungarn, har hun været kasserer i Y's Mens

SAVARIA Y'S adskiller sig fra sin danske moderklub ved at have en gennemsnitsalder på kun ca. 30 år, ved at være for begge køn og med overtal af kvinder, og ved at så godt som alle medlemmer er praktisk engageret i den samme lokale menighed.

Knud Æbelø fra Hardernes Y's Mens Club:

- Vi blev bedt om at være moderklub for Savaria Y's Men, og jeg mødte Izabella ved indvielsen maj 2001, og da hun var på kursus i Danmark. Det har siden udviklet sig til et personligt venskab.

- Den uddannelse, de unge får på Den internationale Linje, har stor betydning for deres arbejde. De får meget ud af det, og jeg tror også, de ændrer sig ved at møde vores måde at organisere os på, f.eks. i forbindelse med demokrati.

IZABELLA MENYHART

- Jeg ønsker, at I kan holde det gode arbejde i gang, og at vi fortsat kan holde god kontakt – det er vigtigt. Jeg håber, at jeg stadig vil høre om Diakonhøjskolen også

om 10 og 20 år. Selv om der er økonomisk lavvande og mange omstillinger, så ønsker jeg for jer, at I kan fastholde det specielle ved at leve sammen i et kristent fællesskab i en international atmosfære.

Clubben. Gennem lokal fundraising og med hjælp fra Y's Region Danmark tager man sammen med kirken sociale udfordringer op.

- Vi har nu et diakonalt arbejde for handicappede, to hjem for ældre, en luthersk grundskole, og senest har vi indviet et center med en åben cafe for unge. Flere af vores medarbejdere og frivillige er blevet trænet gennem Diakonhøjskolens internationale linje, forklarer Izabella og laver en hurtig optælling.

- Vi er otte unge fra Szombathely, som har været på Den internationale Linje. Det har givet vores medarbejdere en hel masse gode ideer, og vi vil fortsætte med at sende studerende også i fremtiden, hvis der er mulighed for det.

› Mark Chongor fra Zombathely var i efteråret 2009 på Den internationale Linje.

- Jeg arbejder som frivillig i menigheden, og jeg var virkelig glad for at være i Danmark. Jeg har lært meget om kirkeligt arbejde, om lederskab og organisation, som jeg er sikker på vil være meget brugbart i fremtiden.

› Knud Æbelø fra Hardernes Y's Men Club (3. fra venstre) på besøg i Zombathely. Foran ham står Izabella Menyhart og i gruppen er der yderligere to andre tidligere studerende på Den internationale Linje.

Der var engang ...

Hovedpunkter fra Den internationale Linjes historie.

Muren faldt

Startskuddet for Den internationale Linje lød, da muren faldt og den kommunistiske blok gik i opløsning. Kirkerne i Østeuropa stod efter flere årtiers undertrykkelse over for store udfordringer. En af de større var behovet for uddannelse af unge ledere, der kunne være med til at tage kampen om mod de sociale problemer, som landene stod over for.

Tre aktører

Folkekirkens Nødhjælp, Y's Men International, Region Danmark, og Diakonhøjskolen i Århus havde hver især kontakter til kirker i Østeuropa, som ønskede at lære mere om demokrati og diakoni ud fra den danske model. De tre organisationer dannede derfor et samarbejde omkring det, der i begyndelsen kom til at hedde projekt "International Diakoni". En styregruppe blev dannet, en koordinator ansat, og i efteråret 1998 gik det første internationale hold i gang med 11 elever fra Østeuropa.

Økonomi

Alle klubber i Y's Men, Region Danmark, samlede fælles ind til projektet i 1998, - og rigtig mange er fortsat med at støtte i alle årene fremover. Diakonhøjskolen stillede desuden rammerne til rådighed for kurset, og Folkekirkens Nødhjælp bidrog i særlig grad med at skaffe elever gennem sine mange øst-

europæiske samarbejdspartnere.

I de første år af projektets levetid blev der også søgt penge gennem forskellige fonde, og ikke mindst Demokratifonden bidrog med meget store beløb.

Fra projekt til linje

"International Diakoni" var oprindeligt et treårigt projekt, men gode tilbagemeldinger fra deltagerne og de fortsatte behov for en sådan uddannelse gjorde, at projektet fortsatte. Da Demokratifonden blev nedlagt, blev projektet lagt direkte ind under Diakonhøjskolen. Det gav mulighed for, at de internationale elever fik højskoletilskud, så udgifterne kunne reduceres. Det betød også, at indholdet af kurset kunne målrettes mere direkte til deltagernes behov, idet der ikke længere var krav om f.eks. danskundervisning og indføring i dansk kultur. Skiftet betød samtidig et navneskift fra "International Diakoni" til "Den internationale Linje".

Baglandet udvides

Samtidig blev en række missionselskaber inddraget, og styregruppen blev udvidet. Areopagos, Mision Afrika og Danmission har således deltaget organisatorisk i en lang år-række, men også KFUM og KFUK og forskellige repræsentanter fra mellemkirkelige råd har været involveret i udviklingen af linjen. Derved blev kurset endnu mere internationalt, fordi deltagerlandene blev udvidet fra Øst-

*Klassefotos på kon-
toret vidner om Den
Internationale Linjes
mangeårige historie*

europa til også at dække f.eks. Kina, Madagaskar, Honduras, Palæstina og Liberia.

Økumeni

De internationale studerende kommer fra mange forskellige kirkeretninger og traditioner. Ortodokse, lutheranere, pinsefolk, syvendedagsadventister samt både officielle og uofficielle kinesiske kirker m.fl. har været repræsenteret i tidens løb. Det har givet både udfordringer og diskussioner, men så godt som alle studerende fortæller, at det har udvidet deres forståelse og respekt for andre kristne. Ikke mindst de daglige morgenandagter har bundet deltagerne sammen trods kirkelige forskelligheder.

Omstillingsparat

I hele sin levetid har Den internationale Linje måttet omstille sig. Der har været perioder med positive muligheder som f.eks., da der blev givet EU-tilskud til højskoleophold for studerende fra nye EU-lande. Andre ændringer har påvirket negativt som f.eks. i 2004, da Diakonhøjskolen forlod Højskoleloven. Det betød, at højskoletilskuddet til internationale studerende faldt bort. Skærpede krav fra Udlændingesservice betød ydermere, at det ikke længere var muligt at få opholdstil-

ladelse på fem måneder for studerende uden for EU.

I 2008 stod Den internationale Linje således over for en alvorlig krise, men blev reddet på strengen. En ekstraordinær indsamling blandt Y's Mens klubberne skabte en økonomisk buffer, og desuden reducerede man udgifterne ved at opsigte linjens fastansatte medarbejdere og skære ned til kun at have ét årligt kursus af tre måneders varighed.

Visionen videreføres

Den internationale Linje lever derfor stadig - i kraft af sin vision, sit trofaste bagland og sin evne til at omstille sig til skiftende vilkår. Omstillingsevnen gælder også i forhold til løbende at udvikle kurset, så konceptet hele tiden passer til deltagernes aktuelle behov. Det overordnede mål ligner imidlertid sig selv: At udruste unge til at tage de diakonale udfordringer op, som de står over for i deres hjemlande, gennem en social indsats og udviklingsarbejde.

Lærte demokrati

TATIANA KOTOVA rejste i 1998 fra Skt. Petersborg til Århus for at deltage på Den internationale Linjes første hold. Det blev et ophold, som fik afgørende betydning for hendes videre karriere.

- Jeg kom fra det sovjetiske system, hvor staten bliver betragtet som noget, der er til for at genere dig. Derfor var det en stor oplevelse for mig at være med i det sociale liv på Diakonhøjskolen. Det hjalp mig utrolig meget til at forstå det danske system,

hvor man er ansvarlig over for hinanden og over for samfundet. For første gang i mit liv forstod jeg, at systemet er til for at hjælpe borgerne, fortæller Tatiana Kotova.

Afgørende faktor

Tatiana er nu regional repræsentant for Folkekirkeens Nødhjælp i Centralasien, og hun ser sit ophold på Diakonhøjskolen som en afgørende faktor i sit karriereforløb.

- Jeg begyndte min NGO-aktivitet i Sankt

Petersborg i en kirkeligt baseret græsrodsbevægelse, hvor vi havde hospicearbejde blandt kræftsyge. Da jeg kom tilbage fra Danmark, blev jeg inviteret til at arbejde i en diakonal paraplyorganisation med ca. 20 mindre NGOer. Først som projektkoordinator, og senere med at hjælpe dem til at udvikle sig organisatorisk, fortæller Tatiana, der i 2004 blev ansat af Folkekirkens Nødhjælp og siden har fortsat sin karriere der.

- For mig blev Den internationale Linje også startskuddet til at arbejde på internationalt niveau, fordi jeg senere kom med i forskellige arbejdsgrupper f.eks. inden for Kirkernes Verdensråd.

Forståelse af demokrati

- Jeg kan stadig huske en del af de ting, vi lærte på kurset, f.eks. forskellige aspekter af socialt arbejde og modeller i forbindelse med kommunikation og samarbejde. Men set i bakspejlet har det vigtigste været min generelle forståelse af, hvad demokrati er, og hvordan det kan virke – for i Rusland tror vi stadig ikke på det, siger Tatiana med et beklagende smil.

Hun fortæller, at der i hendes hjemland ikke er tradition for en uddannelse inden for udviklingsarbejde, og hun mener, at det er vigtigt, at der også i fremtiden tilbydes internationale kurser på Diakonhøjskolen.

- Det bedste ved kurserne er, at det giver en chance til mange engagerede mennesker, som ikke er i stand til at følge f.eks. et universitetsstudie. Gennem årene har kurset udviklet sig, så der nu er stor fokus på projektudvikling og management. Jeg kender efterhånden 25, der har deltaget, og de kommer hjem og er forandrede. De henter brugbar inspiration på mange områder, og for de fleste af dem har det virkelig været en milepæl i deres liv, vurderer Tatiana Kotova.

Den internationale Linje er vigtig for Folkekirkens Nødhjælp, fordi den både giver vores samarbejdspartnere tekniske færdigheder og motivation. De lærer hvordan man planlægger, styrer og gennemfører en udviklingsindsats. Og de får gennemtænkt, hvorfor de er med i dette arbejde og hvad det er for et menneskesyn, der styrer det. Er de afklarede om det, er de også stærkere rustet til et bredt samarbejde, når de kommer hjem. Vi oplever, at deltagerne bliver bedre til at organisere arbejdet og til at forklare både deres eget bagland og skeptiske myndigheder, hvorfor kirken engagerer sig i retfærdighed for fattige. Alt det var der brug for i Østeuropa for 10 år siden. Derfor gik vi ind i oprettelsen af kurset.

Nu er Folkekirkens Nødhjælp med til at opbygge den nye ACT Alliance, som er et tættere samarbejde mellem de kirkelige bistandsorganisationer rundt om i verden. Mange af disse véd, hvordan og hvorfor de arbejder. Men der er også partnere, som har brug for solid undervisning for at nå dertil. Derfor er vi glade for, at Diakonhøjskolen stiller kapacitet til rådighed for os og vores partnere til den opgave.

Jørgen Thomsen, koordinator Østeuropa og Centralasien, Folkekirkens Nødhjælp.

Velkommen til Danmark

TIDERNE SKIFTER

I modsætning til tidligere har de nuværende internationale studerende ofte rejst i udlandet før, og DSB har oprettet direkte forbindelse mellem Kastrup Lufthavn og Århus. Det betyder, at studenterne selv er i stand til at klare rejsen hele vejen til Diakonhøjskolen.

UTALLIGE GANGE og på alle tider af dagen har Johs og Margit Christensen stået på vegne af Den internationale Linje og modtaget studenter i Kastrup lufthavn. I hånden har de altid et skilt med studentens navn, men nogle gange har de ikke ud fra navnet vidst, om det var en mand eller en kvinde, de ventede på. Og de har været usikre på, hvordan navnet skulle udtales, fordi det var russisk, kinesisk eller armensk. Men gæstfrihed er heldigvis i stand til at overskride sprogbarrierer.

- Det har altid været en spændende opgave at tage imod studenterne. Især de første år var det unge mennesker på deres første flyrejse, og man kunne ligefrem se befrielse og glæde lyse op i deres ansigter, når de så deres navn og følte, at der var nogen til at tage sig af dem, fortæller Margit.

Insistere på hjælp

- På det tidspunkt var der jo ikke direkte tog til lufthavnen, og vores opgave var derfor at hjælpe de studerende ind til Hovedbanen og få sat dem på det rigtige tog mod Århus. Og når de efter opholdet på Diakonhøjskolen skulle hjem igen, sørgede vi for, at de kom med det rigtige fly. Mange gange foregik afrejsen tidligt om morgenen, og så var der lukket ved nogle af flyselskabernes skranker. Som danskere kunne vi bedre finde det rette sted og også en gang imellem slå i bordet og insistere på hjælp til studenterne, hvis billetten f.eks. skulle rettes, forklarer Johs.

Kost og logi

Når forbindelser til tog og fly passede dårligt, tog Margit og Johs ofte studenter med sig hjem til Espergærde.

- Jeg vil tro, at vi har haft 20-25 af dem til overnatning i tidens løb hjemme hos os selv. Var der flere ad gangen, skete det, at nogle af dem måtte sove på en madras på gulvet i stuen, siger Margit.

SJOVE OPLEVELSER

- En gang kom en betjent ud i ankomsthallen til os med en studerende på slæb. Betjenten forstod ikke hans gebrokkne engelsk, og forvirret startede han med at spørge, om vi forstod dansk. Det gjorde vi jo heldigvis! Det viste sig, at den nyankomne virkede mistænkelig, fordi han var gået gennem tolden uden nogen bagage. Han troede nemlig, at den automatisk var tjekket ind helt til Århus, smiler Johs.

Ved afrejse har han ofte mødt det modsatte problem; nemlig studenter med for meget bagage.

- Jeg kan stadig huske en præst på et af holdene, som samlede på Bibler af alle slags. For ikke at betale overvægt, tog han to store overfrakker uden på hinanden, og så fyldte han alle lommerne op med Bibler, før han tjekkede ind.

Johs griner også lidt ved tanken om dengang, de sendte en gruppe studenter af sted fra Hovedbanen og derefter opdagede, at han stadig havde alle deres billetter i lommen. Og de gange, hvor han har hjulpet studenter så grundigt på plads i toget, at han ikke selv nåede at komme ud før afgang.

- Så stod Margit tilbage på perronen og måtte vente på, at jeg kom tilbage fra Hedehusene eller Roskilde.

Hun har ikke tal på, hvor mange madpakker hun i tidens løb har forberedt og givet studenterne til deres videre rejse, men det er mange.

- Når vi mødte studenterne i lufthavnen, var de ofte høflige og afslog, at de var sultne. Men flere gange har jeg set gennem togvinduet, at så snart de fandt deres siddepladser, fandt de også madpakkerne frem, siger Margit.

Sjov opgave

På trods af mange timers venten i lufthavnen og de mange ture frem og tilbage ville Margit og Johs ikke have undværet det.

- Det har været en sjov opgave, som har givet os rigtig mange store oplevelser, især da der var to kurser om året. Det har også givet os et vældigt udblik til andre steder i verden og kontakt til nogle dejlige mennesker. Vi tænker tit tilbage på studenterne og beder for dem, fortæller de.

For studenterne har det også betydet

meget, at Johs og Margit har været der som de første, der bød dem velkommen til Danmark, og som de sidste, der sagde farvel. Det fremgår af deres afsluttende evalueringer af kurset, men det giver sig også udslag på anden måde.

- Vi har stadig kontakt til flere af dem og får fortsat mails og julekort fra Kina og andre spændende steder i verden, fortæller de to gæstfrie værter, som i kraft af deres medlemskab af Y's Men-bevægelsen fik opgaven tilbudt i 1998. På et afbud! Otte dage før de første studenter ankom.

› Johs og Margit med studerende fra Uganda og Armenien

Fra vision til virkelighed

Karl Georg Pedersen har været en afgørende drivkraft i styregruppen siden starten af Den internationale Linje. Her fortæller han lidt om visionen.

- DET BEGYNDTE egentlig med, at jeg som Regionsleder i Y's Men-bevægelsen valgte at sætte diakoni som det overordnede tema i 1998/99. I en snak med Henrik Stubkjær, som dengang var forstander på Diakonhøjskolen, kom han i en sidebemærkning til at nævne, at han tidligere havde drøftet ideen om et internationalt diakonikursus med Folkekirkens Nødhjælp, men at det var strandet på grund af manglende finansiering. På vej hjem fra mødet slog det mig imidlertid: Et internationalt diakonikursus er simpelthen det perfekte regionsprojekt, for det kan brede diakoni-aspektet endnu længere ud og samtidig styrke Y's-bevægelsens internationale karakter.

- Både Folkekirkens Nødhjælp og Diakonhøjskolen var med på ideen, og vi mødtes og dannede en form for styregruppe sammen med Alice Pedersen, der blev ansat til at være leder på linjen. Folkekirkens Nødhjælp ville have et treårigt projekt, men i Y's regi arbejder vi helst med etårige indsamlinger til Regionsprojekter. Vi løste det ved, at ét års indsamling blev fordelt til projektet over en treårs periode.

- Når jeg ser tilbage på de ti år, synes jeg virkelig, at visionen er lykkedes. Det har givet et kæmpe engagement og afsmitning ind i klubberne, fordi så mange er gået ind i at arrangere de lokale uger for internationale

› - *Når jeg ser tilbage, synes jeg, at visionen er lykkedes, siger Karl Georg Pedersen*

studerende. Derigennem er der også skabt kontakt til det diakonale arbejde i lokalområdet. Samtidig er hele det internationale perspektiv kommet ind i langt højere grad, end jeg havde forestillet mig. Endelig er nogle af de internationale studenter taget hjem og har startet et Y's Mens-arbejde op i Østeuropa. Så også på den led har det haft en afsmittende virkning.

- Den væsentligste betydning ligger nok uden for Danmarks grænser. Her tænker jeg på de over 200 studerende, der har fået en uddannelse i international diakoni, og hvor de fleste nu gør en kæmpe forskel i mange kirkelige diakonale institutioner i deres hjemlande, enten som ledere eller som betydningsfulde medarbejdere. Her gør de en forskel i hverdagen for de mange mennesker, der stadig lever i stor fattigdom, er undertrykte, eller har sociale problemer.

Udfordringer, højdepunkter og

Alice Pedersen, linjeleder 1998-2001 med ansvar for opstarten af Den internationale Linje.

- Den første tid gik med at sikre økonomien og tilrettelægge rammerne for samarbejdet mellem initiativtagerne til projektet.

- Alt var nyt, og der skulle planlægges undervisning og beskrives indhold og formål for alle fagene. Desuden var der en lang række administrative opgaver som f.eks. ansættelse af timelærere, og samtidig skulle der holdes kontakt til de organisationer, der rekrutterede elever til linjen. Tanken var nemlig, at eleverne skulle sendes af en kirke eller en kirkelig organisation, og i de første år havde jeg derfor en del arbejde om aftenen og i weekenderne med at holde informationsmøder og skabe opbakning i baglandet. I opstartsfasen

var det ikke unormalt med en arbejdsuge på over 60 timer.

- En af de konstante udfordringer viste sig at være Udlændingestyrelsen. Det var virkelig en prøvelse af få ansøgningerne om ophold igennem, så eleverne kunne ankomme til tiden!

- Der var også mange udfordringer, som ikke kunne forudses: Konflikter i kulturmøder, nye madskikke, hjemve, integrering i højskolens øvrige liv, sprogproblemer m.m. Så der blev også grædt mange tårer, og de internationale elever havde ofte brug for ekstra opmærksomhed og omsorg.

Heidi Paakjær Martinussen, linjeleder fra 2001-2006.

- Det var en unik oplevelse at arbejde med Den internationale Linje. Personligt blev min horisont udvidet, specielt i mødet med den ortodokse tradition. Et kristent fællesskab på tværs af kirkeskel og geografiske grænser er en fantastisk oplevelse – men

giver også grobund for lærerige diskussioner.

- På Den internationale Linje mødte jeg ildsjæle, som i deres daglige arbejde stod i en helt anden social virkelighed, end vi kender i Danmark. Det var en spændende udfordring at skulle tilrettelægge undervisningen, så de studerende kunne tage noget med hjem

og bruge det lokalt. Jeg tror også, de studerende lærte meget af at tale om situationen i de forskellige dele af verden, de kom fra, at sammenligne og at sætte deres læring i spil gennem tema- og praktikuger i Danmark.

- Siden jeg forlod Diakonhøjskolen, har jeg mødt tidligere internationale studerende i forskellige jobs rundt omkring i Europa. Når jeg hører, at de ser tilbage på deres ophold i Danmark som en god og lærerig tid, og at opholdet har betydet en forskel i den måde, de er gået til fremtidige udfordringer på, viser det mig, hvor værdifuldt et sådant kursus er. Mange dygtige unge mennesker har gennem kurserne fået mere ballast til de mange vigtige diakonale udfordringer, de nu løser rundt omkring i Europa, Asien og Afrika. Det kan vi være stolte af.

frustrationer

Niels Hviid, linjeleder 2006-2008

- Mine bedste oplevelser handler om at dele erfaringer, tanker, tro og drømme med de studerende, hvad enten det forgik i klasseværelset, under morgenandagten eller på ekskursioner. Med til højdepunkterne hører også diskussionerne i klassen, når man oplevede, at de studerende tog standpunkt, voksede og fik større udsyn. Og så må jeg heller ikke glemme alle de muntre kaffepauser, sjove farvefester og studieturene til København.

- Det værste ved Den internationale Linje var økonomien. I mine to år som linjeleder blev der skåret dramatisk ned i den offentlige støtte, og som følge heraf blev deltagerbetalingen pludselig fordoblet. Derfor var mange af baggrundsorganisationerne ikke længere i stand til at sende det samme antal studerende som tidligere.

- Mine allerværste oplevelser på Den internationale Linje er dog knyttet til Udlændingesservice. I min tid som linjeleder oplevede jeg, at det blev mere og mere vanskeligt for vore studerende at få dansk opholdstilladelse. De sidste måneder før studiestart var fyldt med mails til henholdsvis ambassader og frustrerede studerende samt opringninger igen og igen til Udlændingesservice for at spørge til opholdstilladelser.

- Af samme grund blev kurset ændret fra fem måneder til tre, fordi sagsbehandlingen så var lettere. Omlægningen var en spændende proces, som byggede på evaluering af de hidtidige kurser samt drøftelser med både baggrundsorganisationer og lærere. Jeg nåede at opleve det reviderede tremåneders kursus en enkelt gang, men glæder mig over, at Diakonhøjskolen efterfølgende har formået at afvikle kurset flere gange.

“Med til højdepunkterne hører også diskussionerne i klassen, når man oplevede, at de studerende tog standpunkt, voksede og fik større udsyn.”

Priya Peter, koordinator på deltid i 2008 og 2009.

- Jeg kommer fra Indien og er på den måde selv 'international'. Det kan både være en fordel og en ulempe, og det giver anderledes udfordringer at kunne se tingene fra begge sider. Jeg ved af erfaring, hvad de internationale studerende tænker og føler, men samtidig kender jeg også de krav og forventninger, der er i den danske undervisningstradition. Så det har været en stor udfordring for mig at finde en balance i kommunikationen mellem den danske og den 'internationale' måde at tænke på. F. eks er danskere vant til at reflektere selvstændigt, når de laver en rapport, fordi det hører med til uddannelsen her. For andre er det imidlertid noget nyt og fremmed, som man står uforstående over for, fordi man ikke er blevet skolet i det. Det samme gælder, når studerende giver lærerne en gave. For os er det udtryk for taknemmelighed og en del af vores kultur, mens danske undervisere kan have svært ved at vide, hvordan de skal tage imod det, fordi de ikke er vant til, at elever giver lærere gaver.

- Jeg synes selv, jeg har lært en masse gennem det interkulturelle samspil på Diakonhøjskolen. Det har været spændende at kunne se tingene fra begge sider, men somme tider også krævende, for selv om man kan se problemerne, er det jo ikke altid, at der findes en løsning.

“Når studerende giver lærerne en gave, er det for os udtryk for taknemmelighed og en del af vores kultur. Danske undervisere kan have svært ved at vide, hvordan de skal tage imod det, fordi de ikke er vant til, at elever giver lærere gaver.”

Brugbart

- I MIT DAGLIGE arbejde kommer jeg tit i tanke om ideer og eksempler, som jeg mødte i Danmark. Og nu kan jeg bruge det, fortæller Lusik Muradyan.

Hun gik på Den internationale Linje i efteråret 2006, og da hun vendte tilbage til Armenien, blev hun ansat i et social-center i den Armenske Kirke, hvor hun tidligere havde arbejdet som frivillig.

I dag er hun selv blevet leder af afdelingen for det sociale arbejde med ansvar for seks fastansatte socialarbejdere og 20 frivillige medarbejdere.

- I Armenien oplever vi problemer, som vi ikke kendte tidligere, og vores social-center arbejder f.eks. med prostitution, trafficking, hiv og vold mod kvinder. Vi hjælper gennem konkrete tiltag, men også ved at organisere og inddrage de forskellige grupper i samfundet. Vi arbejder med 200 familier og lægger meget vægt på at oplyse og uddanne gennem selvhjælpsgrupper og klub-aktiviteter, siger Lusik.

Især sårbare grupper som børn og kvinder ligger hende på sinde, men også handicappede.

- Vi har netop sat et spændende projekt i gang, hvor handicappede lærer et håndværk, så de ikke er afhængige af andres hjælp, men kan deltage i samfundet på lige vilkår som

andre og med værdighed, fortæller hun glad.

Ideer og inspiration

Lusik Muradyan har svært ved at sammenfatte i korthed, hvad opholdet på Den internationale Linje har betydet for hende.

- Jeg synes, jeg lærte så mange forskellige ting, men skal jeg fremhæve noget, bliver det praktikbesøgene på institutioner og forskellige diakonale tiltag. Det gav mig mange ideer og inspiration, som jeg stadig kan trække på i mit arbejde. Jeg lærte desuden at skrive ansøgninger, at administrere projekter, og hvordan man kan blive en god leder. Det har jeg haft meget gavn af siden.

Længes tilbage

Lusik fortæller, at mens hun var på kurset i Danmark, længtes hun tit tilbage til Armenien. Nu kan hun til gengæld opleve at længes tilbage til de internationale dage på Diakonhøjskolen.

- Jeg lærte meget ved at være sammen med de andre internationale studenter og ved at møde de forskellige kulturer. Jeg fandt ud af, at det ikke bare var Armenien, der havde problemer, men at folk også havde de samme udfordringer i Kina og i Nigeria, og at vi kunne lære af hinanden.

Det handler om udvikling

PETER CRAWFORD har undervist på Den internationale Linje næsten siden dens begyndelse. Hvor andre lærere og studenter udtrykker sig i et globalt virvar af engelske accenter, er Peter kendetegnet ved at tale korrekt britisk-engelsk, fordi han voksede op i England. Han underviser i projekt- og udviklingsarbejde, og det er et fagområde, der har vist sig særdeles relevant, og som er vokset i betydning gennem årene.

- På de første hold var der afsat to dage, hvor der blev undervist i, hvordan man laver udviklingsprojekter, men det viste sig hurtigt at være alt for lidt. Mange af de studerende kom netop for at lære noget inden for det felt, så derfor blev det ret hurtigt udvidet

til at være et af hovedfagene, fortæller Peter Crawford, der er antropolog og udviklingskonsulent.

Teori og praksis

Peter har selv været tre år på Salomonøerne som projektleder for Folkekirkens Nødhjælp, og foruden undervisning på universitet har han arbejdet med udviklings- og evalueringsopgaver i Afrika. Kombinationen af videnskabelig og praktisk erfaring kommer nu de studerende til gode på Den internationale Linje.

- Vi har et undervisningsforløb, hvor de studerende bliver sat sammen i grupper på tværs af nationaliteter og gennemlever alle faser af et projekt fra ide og til det endelige projektdokument foreligger, forklarer Peter.

Den afsluttende eksamen består i en form for rollespil, hvor hver gruppe repræsenterer en kirkelig NGO og fremlægger sit projektforslag for en donororganisation, der så afgør, om projektet er kvalificeret til at få støtte.

Bærer frugt

I klasseværelset bliver godkendte projekter belønnet med en symbolsk chokolade-guldbarre, for som Peter Crawford smilende siger, er den altid sikret mod valutaudsving. Men

PETER CRAWFORD

- Projektarbejde er både meget enkelt og meget kompliceret. Problemet er ofte, at man med det samme begynder at tænke i løsninger – i stedet for at analysere problemstillingen ordentligt og forberede et gennemtænkt handlingsforløb.

Undervisningen i projekt- og udviklingsarbejde udgør 76 timer på skemaet. Derudover undervises de internationale studerende også 42 timer i "Organisation og lederskab".

også i den virkelige verden giver undervisningen afkast.

- Jeg har hørt om flere tidligere studerende, som på baggrund af det, de har lært om udviklingsprojekter på Den internationale Linje, er taget hjem og har startet projekter op. Eller de kommer tilbage til deres hjemland og er blevet bedre til det udviklingsarbejde, som de udfører for kirken eller organisationen. Faget er vigtigt, fordi både projektstyring, økonomi og administration er dårligt udviklet i mange af de lande, studenterne kommer fra, siger Peter Crawford.

Undervisningen udvikler sig

Ifølge læreren er der i årenes løb ikke sket de store forandringer i konceptet for undervisningen. Man lærer stadig de grundlæggende redskaber for at føre et projekt fra ide-stadie

til praktisk gennemførelse. Til gengæld har niveauet udviklet sig.

- De studerende er ikke på så bar bund som for ti år siden. Niveauet er generelt højere, og flere af dem har en del erfaring med projekter. Rent sprogligt har de også et større ordforråd, og ikke mindst er det gået hurtigt, når det gælder deres brug af computere. Tavle og overheads er blevet afløst af projektor, ligesom meget af den litteratur og de manualer, de gennemgår, nu ikke skal med hjem i kufferten, men kan downloades på nettet.

➤ *De internationale studerende lægger sidste hånd på deres projektansøgninger, som de har gennemarbejdet fra ide-stadie til færdigt forslag.*

Fra værter til venner

- Vi har på en måde haft dobbelt kontakt til Den internationale Linje, fordi vi både er med i Fønnebæk Y's Men og i Ikast Kirke, som har en venskabsmenighed i Rumænien, fortæller Sonja og Per Damgaard fra Ikast.

De har flere gange været værtsfamilie for internationale studerende, og foreløbig har det ført til to ture til Rumænien - plus en stående invitation til at besøge Kirgisistan.

- Især med Madalina fra venskabsmenigheden har forholdet udviklet sig fra værter til venner. Hun boede her ved sin ankomst og under sin praktik, men besøgte os også tit, når der var fri-weekend på skolen, og hun blev nærmest en del af familien, fortæller Sonja.

Del af familien

Det bekræfter Madalina Belcescu, der i efteråret 2006 fulgte kurset på Den internationale Linje.

- På Diakonhøjskolen var vi som én stor familie, men Per og Sonja er mere snævert blevet 'min' familie, fortæller hun og genkalder sit første besøg i hjemmet.

- Der var først lidt usikker tavshed, men så fandt Per et atlas frem, og samtalen kom i gang. Og da ugen var omme, kunne vi slet

ikke holde op med at snakke, siger Madalina med et smil.

- Når jeg havde brug for at komme lidt væk fra skolen, var det dejligt at tage til Ikast. Der var altid plads til mig, og jeg kunne opføre mig som en del af familien: Slappe af, være mig selv, chatte på computeren eller sove længe.

Gensidigt udbytte

Også værterne har nydt samværet med de internationale studerende.

- Rent privat har vi fået meget ud af det. Vi har altid lagt vægt på et positivt og afslappet samvær, hvor man får lyst til at åbne sig og fortælle om hjemlige og personlige forhold. Det har givet mange gode samtaler og indblik i andre landes geografi, kultur, religion og historie, fortæller Per og Sonja.

Fortsættes på side 22.

På Diakonhøjskolen var vi alle som én < stor familie, men Per og Sonja fra Ikast er mere snævert blevet 'min' familie, siger Madalina Belcescu fra Rumænien.

- › *Studerende fra Kirgisistan, Madagaskar og Rumænien har nydt godt af gæstfriheden i Ikast. Rollerne blev byttet om, da værtsfamilien besøgte Rumænien.*

“Rent privat har vi fået meget ud af det. Vi har altid lagt vægt på et positivt og afslappet samvær, hvor man får lyst til at åbne sig og fortælle om hjemlige og personlige forhold. Det har givet mange gode samtaler og indblik i andre landes geografi, kultur, religion og historie.”

VENSKAB OVER GRÆNSER

Det er Viborg Stifts mellemkirkelige udvalg, der via sit venskabsstift i Rumænien støtter unges uddannelse på Den internationale Linje.

- Vi vil ikke bruge pengene på selv at rejse.

I stedet støtter vi, så de unge kommer herop for at lære noget om diakoni og demokrati og bringe inspiration med sig hjem, fortæller Erland Sørensen, der er mangeårigt medlem af udvalget.

Næsten hvert år har der været en eller to studenter fra Iasi Stift i den internationale klasse.

- Det har vist sig at være en rigtig god ide, som virkelig kaster noget af sig. For Viborg Stift betyder det, at der bliver knyttet relationer til kirken i Iasi-området, og det giver os en masse inspiration at lære de unge at kende. Her spiller Den internationale Linje en væsentlig rolle, og vi værdsætter relationen til Diakonhøjskolen meget højt.

Stadig kontakt

Venskabsmenigheden i Rumænien har siden besøgt Ikast, og her deltog både Madalina og hendes mor. Ikast Kirke har desuden været på besøg den modsatte vej.

- Vi tog også selv af sted for at besøge Madalina efter hendes ophold i Danmark. Vi endte med at parkere campingvognen i familiens indkørsel i den lille landsby, hvor hun kommer fra, og nu var det vores tur til at opleve gennem en værtsfamilie, hvordan hverdagen former sig i et andet land, fortæller Per.

Han og Sonja har stadig kontakt til de fire studerende, de har været værtsfamilie for.

- Det er mest gennem mail og sms, men der kommer også julekort fra Madagaskar. En dag fik vi pludselig en gave fra Kirgisistan, og med Madalina udveksler vi fotos. Efter perioder med sporadisk kontakt oplever vi, at vi altid kan fortsætte, hvor vi slap, for fortroligheden er én gang blevet grundlagt, understreger Sonja.

Opholdet flytter noget

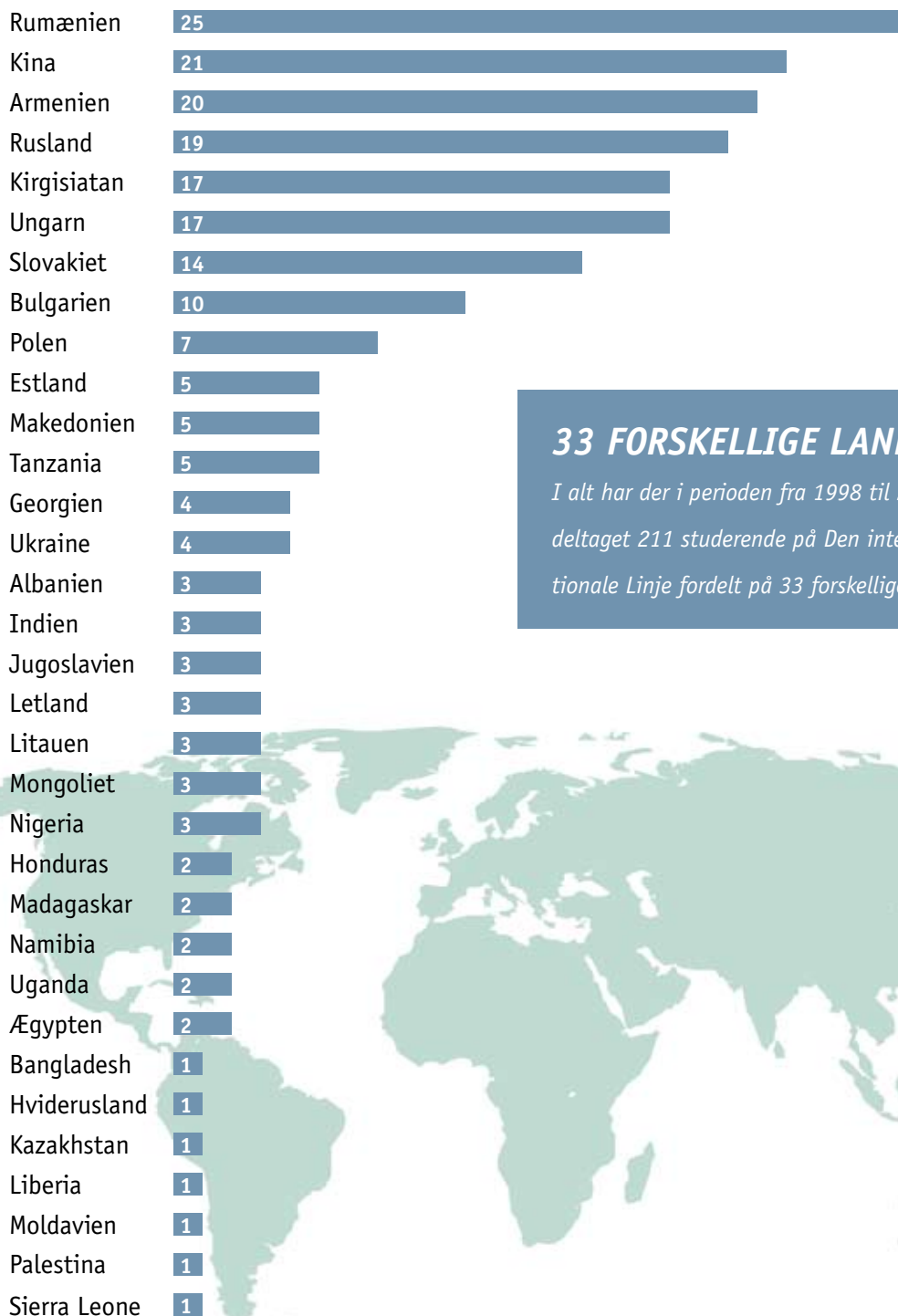
Per og Sonja Damgaard vurderer, at de internationale studerende forandres gennem deres ophold i Danmark.

- De kommer helt klart med forskellige forudsætninger, men undervisningen og det internationale fællesskab gør noget ved dem.

Det rumænske 'familiemedlem' er enig.

- Opholdet på Den internationale Linje ændrede fuldstændig mit liv. Det lyder måske overdrevet, men det ændrede mig som person og gav udsyn. Jeg har erfaret en anden måde at se, tænke og gøre tingene på. Personligt er jeg blevet mere tålmodig, mere organiseret og bedre til at prioritere; men det er en hård kamp at fastholde det, når man kommer tilbage til det gamle system igen, siger Madalina.

Studerende fordelt på lande

33 FORSKELLIGE LANDE

I alt har der i perioden fra 1998 til 2009 deltaget 211 studerende på Den internationale Linje fordelt på 33 forskellige lande.

Vejleder og ven

På et ukendt sted med ukendte skikke er det godt at have en dansk medstuderende at spørge til råds. Det fører både til praktisk vejledning – og til venskaber, når danske kontaktstudenter hjælper de internationale med hverdagens spørgsmål.

HANG UD MED DEM

JESPER JESPERSEN har fungeret som kontaktstudent for de internationale studerende, lige siden han begyndte sin diakonuddannelse.

- Det første semester på Diakonhøjskolen boede jeg nabo til en af de internationale studenter, men jeg mødte hende egentlig aldrig, fordi de meget var en gruppe for sig selv. Selv om der fra skolens side blev snakket om vigtigheden af kontakt mellem danske og udenlandske elever, så det ikke ud til at virke. Jeg begyndte imidlertid at hænge ud sammen med dem i deres dagligstue, snakkede med dem, og vi spillede fodbold sammen. Rent socialt gav det også en masse tilbage til mig selv, så næste semester meldte jeg mig som kontaktstudent, fortæller Jesper.

Han blev så glad for kontakten til de internationale studenter, at han fortsatte med at stå til rådighed – også efter han selv afsluttede sine studier og blev diakon.

- På Diakonhøjskolen plejede jeg at arrangere en tur til Skagen for den internationale klasse, og det er jeg fortsat med at gøre nogle gange, også efter jeg blev færdig. Selv om jeg så ikke har kendt studenterne på forhånd, har det altid været spændende at være sammen med dem og at vise dem noget af Danmark.

Lært meget

Det har været afgørende for Jespers indsats,

at de internationale ikke skulle føle sig glemt eller overset. Han vurderer, at grunden til, at en del danske studenter var tilbageholdende, skyldtes sproget.

- Måske har man været bange for at dumme sig, men jeg har erfaret, at det ikke betyder noget. Det, der er afgørende, er, om man er interesseret i at have fællesskab med dem, siger Jesper og betegner sit eget engelske som meget mangelfuldt.

Samværet med de internationale studenter har hjulpet ham til at holde det ved lige, men han har også lært meget andet.

- Det har været spændende at møde andre kulturer, og ofte har der været et unikt fællesskab. Det har kendetegnet samværet med de internationale studenter, at de er meget tilgivende og ikke dømmer så hårdt. Der er ofte en stor respekt for hinanden, på trods af de særheder, som findes, vurderer Jesper.

OGSÅ ÅNDELIGT FÆLLESSKAB

DET VAR EN international cellegruppe i kirken, der oprindeligt fik Carsten Andersen til at melde sig som kontaktstudent.

- Nogle af de internationale studenter deltog i vores gruppe i kirken, og de var enormt taknemmelige, både for fællesskabet og for at få lov til at opleve andre kristne traditioner. Vi kom alle med forskellig baggrund og bragte forskellige traditioner ind i fællesskabet. Mange af dem var vant til en mere traditionel kristendomsforståelse, og for nogle var det en stor udfordring at møde Gud som en, man kan have med i hverdagen, nærmest som en kammerat, fortæller Carsten Andersen og tilføjer, at han også selv oplevede stor velsignelse ved at være med i gruppen.

Dybe og gode venskaber

Carsten påtog sig derfor opgaven som kontaktstudent i de følgende år af sin diakonuddannelse.

- En stor del af det bestod jo af praktiske opgaver som f.eks. at finde informationer eller bestille noget på internettet, og ikke

mindst handlede det meget om hjælp til at finde fra det ene sted til det andet. I hverdagen gav det en oplevelse af at være noget for nogen, der havde brug for det, men for mig betød det mest at møde spændende mennesker fra andre dele af verden. Det har givet nogle dybe og gode venskaber på tværs af kulturer, siger han.

Anderledes samvær

- Det spændende er også, at man udvikler en anden samværsform. Humoren bliver anderledes, når begge har engelsk som 2. sprog, og derfor betyder det non-verbale kropssprog meget mere, siger Carsten, der også efterfølgende har nydt godt af fællesskabet med de internationale elever.

- Jeg har været i Polen og Ungarn på sommerferie, og det var fantastisk at besøge dem i deres egen sammenhæng. Jeg mødtes også med en stor del af dem på en luthersk sommerlejr i Ungarn, hvor vi var sammen en uge, og jeg har været til bryllup hos en af de internationale studenter senere. Det var godt at se dem igen og opleve, at fællesskabet fortsatte.

Diakon Carsten Andersen (nr. 2 fra venstre) oplevede både åndeligt og praktisk fællesskab med de internationale studerende på Diakonhøjskolen. Her er han på sommerlejr i Ungarn, hvor han er sammen med tidligere studerende fra hhv. Slovakiet, Ungarn og Polen.

Før og nu

RADU BRINZA er præst i den ortodokse kirke i Rumænien og var med på det allerførste hold, da Den internationale Linje begyndte i efteråret 1998.

- Det var en god oplevelse for mig, og det berørte mig dybt. Vi var jo lige kommet fra en kommunistisk model, hvor vi var blevet

undervist i socialt arbejde på en meget teoretisk måde. Derfor var det en stor og positiv overraskelse, at vi i Danmark oplevede meget praktisk og konkret undervisning og desuden fik det bibelske perspektiv med. Jeg mødte en hel anden måde at tænke på i forbindelse med socialt arbejde og diakoni, og jeg lærte en konkret, praktisk og direkte måde at løse problemer på, fortæller han.

Forskelle

Før kurset spekulerede Radu Brinza en del over, hvad forskellen ville være på det vest-europæiske system i forhold til systemet i

hans hjemland, Rumænien.

- Jeg havde forestillet mig, at jeg skulle lede efter meget sofistikerede svar, men ved at være fem måneder på Den internationale Linje i Danmark fandt jeg ud af, at forskellen var meget enkel: Når I beslutter jer for at gøre noget, så gør I det bare. I vores system ender det mange gange med bare at blive en masse snak uden handling, forklarer han.

Ikke kopiere, men omsætte

Netop mentaliteten i hjemlandet betød for Radu, at det var svært at finde genklang for alle de nye ideer, han tog med sig hjem.

- Jeg har efterhånden opnået gode resultater med det, som jeg lærte i Danmark, men jeg har også lært, at det ikke bare kan kopieres til vores forhold. Det skal omplantes til vores egen kultur, og det er en proces, der kræver tålmodighed, for det skal gøres langsomt for at slå igennem i vores samfund. Men jeg har gjort brug af de ideer, jeg mødte f.eks. omkring fundraising, og ikke mindst har vi fået et godt ungdomsarbejde op at stå med internationale kontakter, fortæller han.

KRISTNE AF SAMME ROD

Som ortodoks præst oplevede Radu Brinza meget i dansk kirkeliv, som overraskede ham, fordi det var nyt og ukendt.

- Efterhånden fandt jeg imidlertid også mange fælles traditioner. Jeg kan f.eks. stadig huske, hvordan malerierne i Viborg Domkirke gjorde indtryk på mig, fordi de mindede om den ortodokse tradition. Jeg erfarede, at selv om vi er forskellige som kristne, så udspringer vi af den samme rod. Jeg lærte også, hvor vigtigt det er at se mennesket bag dogmerne og at møde hinanden med respekt.

I sin onkels fodspor

I EFTERÅRET 2009 er det Radu Brinzas niece, Elena Davidescu, der befinder sig på Diakonhøjskolen. Elena har mange gange hørt sin onkel fortælle om sit ophold i Danmark, og han har forsøgt at forberede hende på opholdet.

- Han har især fortalt mig om kurset, men der er ingen tvivl om, at meget er forandret på de 10 år, der er gået, smiler Elena.

Hendes onkel har nemlig fortalt, hvordan der dengang var kamp om at låne en af skolens computere, og hvor svært det var at kommunikere hjem.

- Han var så stolt, for han købte sin første mobiltelefon i Danmark, fortæller Elena, der som de fleste øvrige studenter har både mobiltelefon og bærbar computer, og som dagligt er i kontakt med familie og venner i hjemlandet gennem Skype eller facebook.

Forventninger

Radu Brinzas positive oplevelser har dog ikke farvet hans nieces forventninger.

- Jeg plejer aldrig at forestille mig noget på forhånd for ikke at blive skuffet, selv om min onkel har fortalt meget godt om kurset, fællesskabet og livet i Danmark. Jeg har arbejdet sammen med ham de seneste seks år i kirken, og efter tre måneder her kan jeg nu genkende resultaterne af det, han har lært i Danmark; hvordan han har implementeret

diakonien, og hvordan han er blevet god til at organisere, siger Elena.

Især på ét område har hun lært det samme, som hendes onkel gjorde, da han deltog for 10 år siden.

- Jeg kommer fra en meget ortodoks baggrund, hvor vi betragter andre kirkesamfund som outsiders, og jeg har kun hørt om dem teoretisk. Det er helt anderledes at møde dem i praksis, så ved at være her og ved at være sammen med klassekammerater fra seks forskellige kulturer har jeg især lært meget om at acceptere andre.

Det er givende

– derfor giver vi fortsat

- VI HAR STØTTET Den internationale Linje lige siden det første år, hvor det var et Regionsprojekt, fortæller Gerda og Aksel Bach fra Rougsø-Sønderhald Y's Mens Club.

Og siden da er Den internationale Linje blevet et fast punkt på klubbens budget.

- Et år efter at Regionsprojektet udløb, var et par af vores medlemmer til orienteringsmøde på Diakonhøjskolen, og de kom hjem og fortalte meget positivt om det. Derfor blev vi enige om, at projektet lige var noget for os, og at vi fortsat gerne ville støtte det.

Ikke bare penge

Samtidig med den økonomiske støtte gav klubben også tilsagn om at være værter for internationale elever, når de havde en uges program med besøg i området.

- Jeg tror, det var i 2001, at vi var værter første gang, og vi nedsatte dengang et dia-

koniudvalg, der har fungeret lige siden, og som tager sig af at arrangere program og ophold for de unge mennesker, fortæller Gerda Bach, der sammen med sin ægtefælle har været med i udvalget i 4-5 år.

Ud over besøg på skoler, sociale institutioner m.m. har det også været et fast punkt i programmet, at de internationale studerende inviteres til middag på skift i forskellige hjem, og at de en aften mødes med alle klubbens medlemmer.

- Vi synes, at det er så givende, og at vi oplever så mange ting gennem deres besøg. De har ofte mange spørgsmål, og vi snakker dybt med dem om f. eks. demokrati. Vi får også indblik i, hvordan det er i deres lande, og det er rigtig udbytterigt for os. Det er mellemfolkeligt samvirke på den helt rigtige måde! Vi taler hvert år om, at det er et af de bedste projekter, vi har, og prøver også at få andre klubber til at bakke det op, siger Gerda Bach.

› *Rougsø-Sønderhald Y's Mens Club støtter hvert år Den internationale Linje. Ikke bare med penge, men også ved at være værter for internationale studenter. Hannah Julsgaard (tv) og Gerda og Aksel Bach er enige om, at samværet med de internationale studerende er meget udbytterigt. Her ses de sammen med Mark fra Ungarn og Julian fra Kina, som de var værter for i 2009.*

Derfor støtter vi

- VI HAR i flere omgange valgt at støtte Den internationale Linje. Det er primært penge, vi støtter med, men vi har også tilbudt at køre for dem til udflugter og lignende. Selvfølgelig har jeg flere gange mødt studenterne og haft undervisningsoplæg for dem, fortæller Preben Sondrup fra Marselisborg Y's Mens Club i Århus.

Som andre Y's Men giver klubben bidrag både til nationale og internationale projekter og vil gerne hjælpe på tværs af grænser.

- Vi går ind for udvikling og demokrati og

støtter derfor gerne mennesker, som positivt vil være med til at præge udviklingen i samfundet ud fra et kristent grundlag. I den forbindelse er det nærmest blevet en god vane at støtte en studerende på Den internationale Linje, siger Preben Sondrup.

LIDT OM ØKONOMIEN

Det koster ca. 45.000 kr. at deltage på Den internationale Linje.

De fleste internationale studenter sponsoreres af deres danske partnerorganisationer som f.eks. Folkekirkens Nødhjælp, missionsorganisationer eller stifter.

Tilskud fra forskellige Y's Men klubber gør det muligt for kvalificerede studenter at deltage, hvis de ikke kan få støtte andre steder fra.

Nogle studerende, der er ansat i udviklingsarbejde, har gennem deres danske partnerorganisation opnået støtte gennem Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling.

Støtte til Den internationale Linje modtages med tak og kan indbetales på Diakonhøjskolens konto i Jyske Bank 5077 200 5398 mrk. International Linje.

Kurset gør en forskel

Marselisborg Y's Mens Club har haft besøg af internationale studenter til foredrag og er på den måde blevet orienteret om, hvad pengene går til.

- Det betyder ikke så meget for os, hvilken af studenterne vi støtter, eller hvad land de kommer fra. Vi er primært interesseret i at give unge mennesker fra dårligt stillede egne af verden en mulighed for at få en uddannelse med en social og kirkelig vinkel, og det får de på Diakonhøjskolen. Det bekræftes, når vi får tilbagemeldinger fra tidligere studenter, hvor flere fortæller, at de har været i stand til at udfylde ledende positioner, efter de er kommet hjem. Så vi har tillid til, at kurset virkelig gør en forskel, og derfor støtter vi det fortsat gerne, siger Preben Sondrup.

Bygget på værdier

I FOLKEKIRKENS NØDHJÆLP er vi kendetegnet af et værdigrundlag, der siger, at hvert eneste menneske er skabt og derfor uendeligt værdifuldt. Når vi kan tilslutte os den såkaldte rettighedsbaserede tilgang til udviklingsarbejde, som præger både Danida og andet internationalt udviklingsarbejde, så ligger vores begrundelse i det kristne menneskesyn: At ethvert menneske er skabt af Gud, er elsket af Ham og derfor har ret til et værdigt liv.

Et diakonalt udviklingsarbejde er desuden kendetegnet af, at vi altid holder fast i håbet. Et håb om, at lige meget hvor skævt det kan se ud, så er vi i Guds hænder.

I Folkekirkens Nødhjælp arbejder vi både med katastrofer, hvor der er tale om her-og-nu-diakoni med f.eks. uddeling af mad, telte og medicin, men vi efterlader ikke mennesket der. Diakoni rummer også et bredere perspek-

tiv, hvor den linkes sammen med en mere udviklingsmæssig tilgang.

Det, som vores partnerorganisationer får ud af at være med på Den internationale Linje, er i høj grad en forståelse af diakoniens værdigrundlag, og hvordan man kan forankre et udviklingsarbejde derudfra. Desuden giver kurset en masse fagligt input. Ikke mindst synes jeg, at livet på en dansk højskole i sig selv giver en praktisk indføring i demokrati og demokratiske beslutningsprocesser.

En anden vigtig ting er også det netværk, der bliver skabt blandt de internationale studerende under deres ophold på Diakonhøjskolen. Det er et netværk, som de fortsætter med at bruge og henter opmuntring i.

Endelig er det en styrke, at kurset indeholder praktiske cases, studieophold og besøg i forskellige organisationer. Det giver en god kombination af teori og praksis, og vi kan se, at det er de ting, de studerende tager med tilbage til deres hjemlande. Vi oplever, at de hæver sig i niveau, og mange gange slår det også igennem rent karrieremæssigt, hvor de får tildelt større ansvar både ledermæssigt og strategisk. Det er jo også det, der lige fra starten har været ideen med kurset: At folk skulle op og opkvalificeres - og så hjem igen og omsætte det.

Visioner for fremtiden

Af Jens Maibom Pedersen, forstander på Diakonhøjskolen

DEN INTERNATIONALE LINJE er en vigtig del af Diakonhøjskolens uddannelsestilbud – og det på flere områder. I undervisningen bringes diakonale grundsyn og perspektiver i udviklingsarbejde i spil på tværs af landegrænser, og i de personlige møder blandt danske og udenlandske studerende udfordres Diakonhøjskolens hjemlige anedam af erfaringer og indsigter fra den store verden. I takt med at globaliseringen bliver mere og mere selvfølgelig, og kravene til uddannelsers internationalisering stiger, bliver fordelene ved Den internationale Linje mere og mere indlysende. Så linjen er, forhåbentligt, kommet for at blive!

Vi håber, at fremtiden vil byde på flere fælles undervisningsforløb på tværs af Den internationale Linje og Diakonhøjskolens

øvrige uddannelser. Såvel Diakonuddannelsen som den nye professionsbachelor i Kristendom, kultur og kommunikation vil kunne lære meget af de internationale perspektiver, som linjen arbejder med – og vice versa. Og endnu videre kunne man forestille sig fælles valgfag, udvidede praktikforløb, fælles europæisk og international linje, udvekslingsforløb med danske studerende, fælles udviklingsprojekter m.v.

Mulighederne er mange, og fra styregruppens side vil vi fortsat forsøge at omsætte ideer og visioner, så de internationale studerende kan blive bedst muligt udrustet til deres opgave: At arbejde med diakoni og udvikling i deres lokale sammenhæng til gavn for fattige og marginaliserede medmennesker.

› *Med forstander Jens Maibom Pedersen for bordenden er styregruppens medlemmer samlet for at omsætte visionen for Den internationale Linje.*

